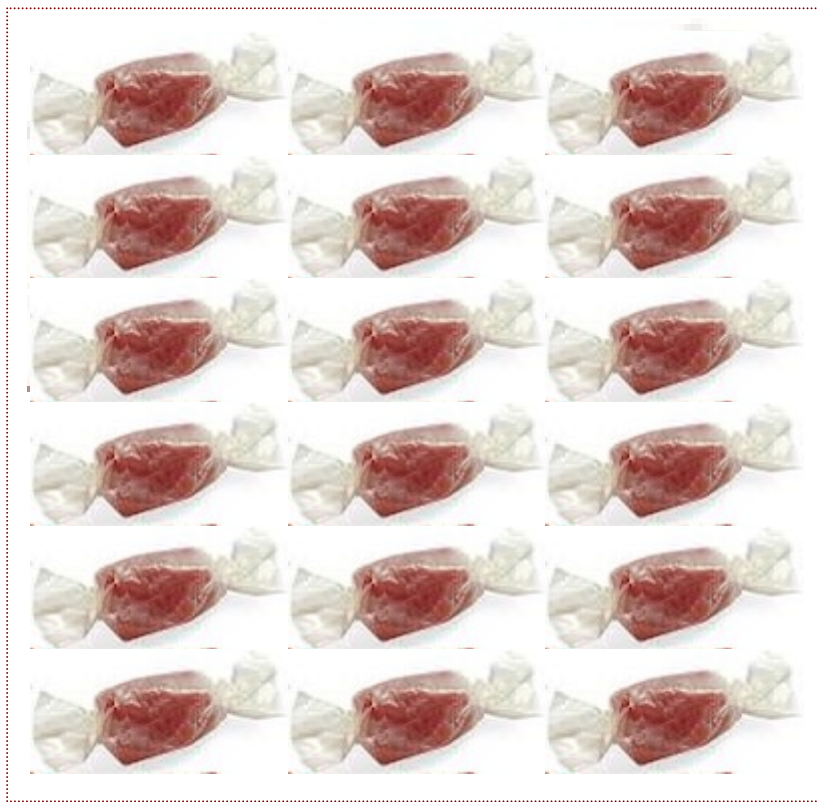

Διάλεξε Καραμέλα

∞ Συλλογή Στίχων 2015 ∞

By SearchingTheMeaningOfLife

Lionara

Προγενέστερα έργα του SearchingTheMeaningOfLife:

- the kingdom of vitality ∞ παιχνίδι στρατηγικής (πεζό)
- Ήλιοι Καθρεφτίζονται στους Αιθέρες (96σ)
- Πο(υ)λιτικός Παραμυθόκοσμος (26σ)
- Έρωτας Vs Θάνατος (68σ)
- Μοδιστρική Ψυχών(146σ)
- EchoLexi(57σ)
- Echo(11σ)

∞

Τα δώρα του SearchingTheMeaningOfLife τα βρίσκετε εδώ:

-<https://searchingthmeaningoflife.wordpress.com/>

-

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Poems&act=index&sort=date&order=desc&p_oet_id=60935

-<http://www.easywriter.gr/author/item/82>

-<http://www.scribd.com/Searchingthmeaningoflife>

-<https://www.facebook.com/pages/Searching-the-meaning-of-life/245438198823534>

-<https://www.smashwords.com/books/view/458133>

-<https://www.youtube.com/channel/UCMOD0Y4TCHnOuMah9MnakSA/feed>

-<http://issuu.com/searchingthmeaningoflife/docs>

∞

Θεσσαλονίκη 2015

Βιογραφικό

*Όνομα, επάγγελμα, σπουδές, έτος γέννας, πόλη καταγωγής, πόλη διαμονής,
οικογένεια και πολλά άλλα.*

Έχω αλλά δεν με κατέχουν.

*Όσο Είμαι εδώ, όσο συναντάω ωφέλιμα για τον κόσμο, τα συμπυκνώνω σε
ευανάγνωστες σύντομες στιχοδημιουργίες.*

Δημιουργικά δώρα, από Αγάπη με Αγάπη, για τον κόσμο.

Υπάρχω απλά και είναι η Χαρά μου.

Ενώστε το νου σας με του συγγραφέα, υπάρχει ή όχι είναι μόνο ιδέα...

∞

Περιεχόμενα

<u>Χρωματιστά Όνειρα γευτείτε</u>
<u>Είσαι καλός;</u>
<u>Λιαίσθηση όχι μάτια</u>
<u>Από μήτρα πέτρα</u>
<u>Αποστολή</u>
<u>Αρακάς</u>
<u>Ουράνια δύναμη</u>
<u>Της Γης</u>
<u>Νεραϊδούλες</u>
<u>Πλάσμα της φύσης ξεχωριστό</u>
<u>Μέσα σου ξέρεις</u>
<u>Τον γύφο κόψε</u>
<u>Καθάρισε το πηγάδι</u>
<u>Παράλογη καταστροφή</u>
<u>Σύνθεση όχι ανάλυση</u>
<u>Στο κατάστρωμα...</u>
<u>Λιγότερη Υποκρισία, περισσότερη Αυτογνωσία</u>
<u>Αλεξιθυμία κορυφής</u>
<u>Όλοι μόνοι</u>
<u>Συνείδηση αντίληψης νοήματος</u>
<u>Νεύρωση</u>
<u>Ένωσε τα σημεία....</u>
<u>Είσαι λουλούδι</u>
<u>Άνθισε και στη συμφορά</u>
<u>Συνοχή</u>
<u>Τέλος ατέλειωτο Αργής</u>
<u>Χείμαρρος ενόρασης...τέχνη</u>
<u>Μοίρα - Τύχη - Πεπρωμένο</u>
<u>Θνητού Υπόσχεση Αθάνατη</u>
<u>Καραμέλες</u>
~
<u>Λίψα</u>
<u>Στο φιδοτόμαρο</u>
<u>Μια μια οι στιγμές</u>
<u>Απ' την κλειδαρότρυπα</u>
<u>Θεσσαλονίκη</u>
<u>Γνώσεις, σκέψεις, πόνοι</u>
<u>Προνόμιο ύπαρξης...</u>
<u>Περί ψυχής</u>
<u>Το δίκιο της Μήδειας;</u>
<u>Πορεία εμπρός</u>
<u>Χρυσή Καρδιά</u>
<u>Χρησμοί αζαμάκωτοι</u>
<u>Η ουσία του Όντος</u>
<u>Σπόρος η γνώση</u>
<u>Η βέρα</u>
<u>Μαρία</u>
<u>Όλα όσα ψάχνεις</u>
<u>Δυο κύκλοι αδιαίρετοι</u>
<u>P E A C E</u>
<u>Παράθυρο στον καθρέφτη</u>
<u>Στο σύμπαν Είμαι</u>

Το παλάτι του Ήλιου
Σκαπάνη
Χάρτινο σκαρί...Πλέει στα όνειρα
ΨΧ
Απειρη ψυχή
Ελευθερία
Θυσία στο βωμό του Έρωτα
Διόνυσος+Δήμητρα=Ελλάδα περήφανη αιώνια
Λήθη γονιών παιδεύει
Το μάτι
Το μοντέλο (άγιος Ιερώνυμος~Da Vinci)
Περσεφόνη και Δήμητρα
φ
Αρχαία Κόρη Αιώνια

∞

Συλλογές

- Καραμέλες
- Τα Αιώνια

*«Αφιερωμένο στα Αρσενικά που κρατούν γερά άφθαρτη την καλούμπα
της ζωής μου, για να συλλέγω ουράνια καραμελένια αρχέτοπα σε
φέτες!
Καραμέλες Καρδιάς σκόρπιες στους Αιώνες... στην διάθεση όλων των
δεκτικών... »*

Συλλογή

- Καραμέλες

Αρχέτυπα σε φέτες...

Χρωματιστά Όνειρα γευτείτε

Σ' όλα τα χρώματα καραμέλες
σε βάζο διάφανο κλεισμένες
Σκόρπιες δεν θέλω να τις αφήσω
σε φέτες όμορφες θα καταταμήσω

Μέσα σε στίχους θα τις κρύψω
δε θέλω τα όνειρα να σβήσω
Γέλια να βγούν απ' τις γωνίες
κομμένες ραμμένες ιστορίες

Φίλοι τις είπαν καρδιακοί
ν' ακούσουν τυχαίοι περαστικοί
Κοίτα τους πως χαμογελούν
μια λύση γύρευαν να βρουν

Αφοβα τώρα ονειρευτείτε
την γλύκα τους μόνο γευτείτε

Επιστροφή

Είσαι καλός;

*Πόσο καλό; Πόσο καλό;
Έκανες στη ζωή σου;
Ποιος καθαρά να καυχηθεί;
Κάνεις δουλειά υψωτική;
Για σένα ή για ανθρώπους;*

*Αξία έχεις αληθινή
Σαν βγεις απ' το εγώ σου...*

Επιστροφή

Διαίσθηση όχι μάτια

*Πίσω από γυάλες και από οθόνες
Από τηλεσκόπια και απο μικροσκόπια
Πίσω κι απ' του Αϊνστάιν το βαρυτικό φακό
Είδωλα και εικόνες σαν μορφές γοργόνες
Ψέματα στα μάτια δεν θα εμπιστευτώ*

*Μέσα στην ομίχλη ψάχνω παραμύθι
Λόγια τέχνης άγια, τα γλυπτά στα βάθρα
Χρώματα, μελωδίες, δίλημμα σωστό
Όμορφα τερτίπια ανθρώπων μυστήρια
Ψέματα στα μάτια δεν θα εμπιστευτώ*

*Το μέσα όταν χορεύει, ο νους σαν αλητεύει
Τα εντόσθια όταν καίνε, δεν πάω σε γιατρό
Η καρδιά δουλεύει μήνυμα μας στέλνει
Κάτι είναι ωραίο, πολύ δημιουργικό
Τι κι αν μας τρομάζει, σε κίνδυνο μας βάζει*

Διαίσθηση το λένε, τυφλά το ακολουθώ

[Επιστροφή](#)

Από μήτρα πέτρα

*Έσταξε το δάκρυ σαν καυτό αλάτι
ύγρανε και έκαψε των χειλιών την άκρη*

*Σκούπισα τα μάτια, όχι άλλα κομμάτια
τους κόμπους στο λαιμό όλους τους έλυσα*

*Όσα κι αν χύσω δεν θα σε συγκινήσω
είσαι ένας βράχος που άδολα αγκάλιασα*

*Δεν θα ωφελήσει, θύμα σου όχι θύτης
τον κόσμο μου αλλάζω επέλεξα να Ζω*

*Γέννημα αθώο, γράφει το μητρώο
από μήτρα πέτρα, πέρα απ' της Γης τα μέτρα
άνθησε λουλούδι, δάκρυ δεν την έσπασε
η απόδειξη εδώ*

*Κράτα γερά τις ρίζες, με Αγάπη σε θυμάμαι
έφυγα μακριά σου να αναπτυχθώ, να απογειωθώ*

Επιστροφή

Αποστολή

Ἦρθα κάποτε ως φωτιά
Ἐκαψα όλα τα μάτια
Μια σπίθα μόνο απέμεινε
Στης στάχτης τα κομμάτια
Φούντωσε νέα Αρχή
Ἡ πιο μεγάλη αποστολή
Χωρίς απρόσιτους σοφούς
καρπούς δώρα να θέλει
Καθώς τα άστρα εξερευνά
των αριθμών την μαγεία
Δίνει παντού αγνή
Αγάπης ευτυχία

Επιστροφή

Αρακάς

*Του κόσμου ο πόνος
ένα μπιζέλι
Τον ύπνο μου παρενοχλεί*

*Όλος του ο πόνος
στρεβλές σκέψεις
Το μαγειρεύω να χαρεί*

*Μύρισε ο τόπος εντυχία
οσμίζεσαι το γιασεμί;*

*Στου αρακά την δυσωδία
το πνεύμα μας υπερτερεί*

Επιστροφή

Ουράνια δύναμη

*Πίσω από ουράνια σύννεφα
ψάξε το ουράνιο τόξο
Κάποιος για σένα νοιάζεται
ζουμιά στο πρόσωπό του
Διάλεξε τρόπο για να ζεις
με χτύπο καρδιάς δικό σου
Εσένα αγαπά οικογένεια
μια αγκαλιά σε ζητάει
Επέλεξε στα μελλούμενα
μαζί να περπατάει
Σέβεται την όποια καταγωγή
εσένα καρτεράει
Δύναμη μπλέ του ουρανού
τα σύννεφα νικάει*

Επιστροφή

Της Γης

*Δεν είναι όλοι οι καρποί της
Για να τους φας ή για εσάνς
Να αφήνεις λίγους μες στο χώμα
Να κλείνουν κύκλο μοναξιάς
Αυτούς μονάχα να αναμένεις
Σπόρους να δώσουν νέας σοδιάς*

Επιστροφή

Νεραϊδούλες

Στα φορτισμένα* σώματά μας
Τα σωματίδια στήνουν χορό
Με της δικής μας στιγμής τον ρυθμό
Δεν υπακούν στον χωροχρόνο
Δεν έχουν περιορισμούς
Μόνο η σκέψη τα δαμάζει
Να είναι εδώ, μαζί κι εκεί**
Να εξαφανίζονται και να γυρίζουν***
Σαν παιχνιδιάρες νεραϊδούλες
Χαμογελώντας να ενώνουν
αέρα, νερό, φωτιά και γη

*(ηλεκτρικά και χημικά)

** (εξαΰλωση, επανυλοποίηση)

*** (θάνατος, αθανασία)

Επιστροφή

Πλάσμα της φύσης ξεχωριστό

*Καβάλησε τον άνεμο της μοναδικότητάς του
Απήφησε τα πρότυπα της φάρας, της γενιάς του
Σεβάστηκε τις ρίζες, της γης, του ουράνιου τόξου
Ακόμα και τις τρύπες που τρώνε τους πλανήτες
Χλεύασε κατέκρινε ό,τι πολύ αγαπούσε
Μα πιο πολύ τ' Αγάπησε το εφικτό που ζούσε
Όλες μαζί τις έδεσε ρίζες γέννας-θανάτου
Τότε πρωτοεμφανίστηκε το πιο όμορφο λουλούδι
Αυτοαναφλέχθηκε σε σπίθες χαράς και πόνου
Κι ας κρύωσε το τσάι σου, Εσύ θα ξεχωρίσεις
Μέχρι και το θάνατο ίσως να νικήσεις
Ο άνεμος δεν σε έστρεψε κόντρα στην ιστορία
Εκεί μονάχα πολεμούν θηρία με θηρία
Σε πήγε σε αυτής της γης, την τελευταία Άκρη
Η γη όμως είναι στρογγυλή και πίσω θα σε πάει
Κύκλους σε κάνει ελλειπτικούς, ο άνεμος σαν φυσάει
Τα μέρη πια που πέρασες δεν θα 'ναι ξανά ίδια
Κι εσύ είσαι πια αλλιώς, των ρόλων σου άλλος ρόλος*

Επιστροφή

Μέσα σου ξέρεις

*Στην μέση σου τραμπαλίζονται πολλά μικρά φιδάκια
Για τρίχες έχει η κεφαλή, γλειώδη μακριά ζωάκια
Κάθε φίδι και καημός, καημός και λευκή τρίχα
Παιδί ήσουν όταν άσπρισαν, σιχάθηκες την τρίχα
Ξανθό μαλλί και ζηλευτό, μα εσύ μέσα σου ξέρεις
Όχι άλλη άχρωμη ζωή, γέννημα του καθρέφτη*

Επιστροφή

Τον γύψο κόψε

Στο γύψο όλο το κορμί
Στο χέρι το ποντίκι
Φτέρνα δαγκώνει ασύστολα
Με όπισθεν καβούρι
Το χέρι σε πάει μπροστά
Το πόδι σε πάει πίσω
Σε ακαμψία ολική
Κορμί σε καθηλώνει
Ένα πριόνι Ηλεκτρικό
Στο χέρι δίνει τη λύση
Κλότσα μακριά τον κάβουρα
Σε έχει απομυζήσει

Επιστροφή

Καθάρισε το πηγάδι

Ένα πηγάδι όμορφο
Αυλής ήταν παλάτι
Ρίχναν όλοι και κάτι
Βιβλία τους οι δάσκαλοι
Μαντζούνια οι γυναίκες
Θυμιάματα οι ιερείς
Τις καύτρες τους οι λεβέντες
Το σφράγισε, το κάρφωσε
Τα 'σφάλισε όλα μέσα
Τώρα βλέπεις καμάρωνε
Για την ανατροφή του
Ήταν κοινώς περήφανος
Καύχημα στη ζωή σας
Μα το πηγάδι βρώμισε
Εκπέμπει δυσωδία...

Επιστροφή

Παράλογη καταστροφή

Ακούς το ποδοβολητό?
Λύσαν τα άλογά τους
Τρέχουν έτσι παράλογα
Χωρίς τα χαλινά τους
Βγήκαν για επανάσταση
Δίχως μια σχεδία
(Αρνήθηκαν όλους τους Θεούς
Τους είχαν εγκλωβίσει
Μα άφησαν και τα χαλινά
Και ηθική καμία)
Σπέρνουν την καταστροφή
Στα άκρα δεν είναι η λύση
Να λύσετε μόνο τα άλογα
που έχετε καβαλήσει

Επιστροφή

Σύνθεση όχι ανάλυση

Μη μου εξηγείς το όνειρο
σε ανάλυση αντικειμένων
Θέλω να κάνεις σύνθεση
του εν λόγω Υποκειμένου
Πάνω από την συνείδηση
γυρεύω εξηγήσεις
Στα σύμβολα τα αιώνια
ζητάω να βρω λύσεις
Δεν είναι προειδοποίηση
Είναι ο εαυτός μου
Όπως εκδηλώνεται
και ο κάθε πυρετός μου
Συνδέει την πραγματική ζωή
με το ασυνείδητό μου
Όχι μόνο το προσωπικό
μα και το ομαδικό μου
Τα αρχαία αιώνια πρότυπα
ρίχνουν τον πυρετό μου

Επιστροφή

Στο κατάστρωμα...

(συνειδητό)

*Πάνω στο κατάστρωμα
Κάνει οκταράκια
Κει αυτοβασανίζεται*

Μ'έμπνευσης μεράκια

(προσωπικό ασυνείδητο)

*Ήλιος καίει τον ίσκιο του
Νύχτας τρέλας οι μνήμες
Κούφιος πίκρες ανώριμες
Άνεμο π' έρωτες πήρες*

(υπερπροσωπικό ασυνείδητο)

*Αλμύρα καίει το μέσα του
Πληγές να κλείνει θέλει
Χορό στήνουν τ'αρχέτυπα
Μ'ιδέες τις γιατρεύει*

(λογικό-άλογο σε ανισορροπία)

*Καθάρισε το κατάστρωμα
Να φύγουν τα μικρόβια
Πάει κι η αλογόμυγα(Θεός)
Γλιστράνε τα ανώγια*

(συμπαντικά αρχεία)

*Γνώσεις να βγουν γυρεύουνε
Σκέψεις, πείρα κι αισθήματα
Στο σύμπαν αγναντεύουν*

*Γερό σκαρί αβούλιαχτο
Φουρτούνες δεν φοβάται
Αστράφτει κι από έμπνευση*

...βρυχάται

Επιστροφή

Λιγότερη Υποκρισία, περισσότερη Αυτογνωσία

*Τα όνειρα είναι φάρμακο
κρύβουν τον ψυχισμό σου
Ανέλυσε το όνειρο
μάθε τον εαυτό σου
Θαμμένο ασυνείδητο
του φουσκωμένου Εγώ σου*

*Άσε τα ένστικτα λυτά
θέλουν να χαλαρώσουν
Ασπρόμαυρα είναι άλογα
τράβα το χαλινό τους*

*Της ηθικής το χαλινό
είναι μόνο δικό σου
Μην το ξεχνάς να το τραβάς
στις σχέσεις σύμμαχός σου*

*Άλλο λουρί μην δέχεσαι
χάνεις τον εαυτό σου
Νεύρωσης τρελός χορός
Τα χάπια είναι εχθρός σου*

[Επιστροφή](#)

Αλεξιθυμία κορυφής

*Μετά από τόσες χαιρετούρες
Με ψεύτικα χαμόγελα
Αδυνατείς να αισθανθείς
Πόνο ανθρώπου αληθινό*

*Όλοι όσοι σε νοιάζονται
Σε έχουν πλέον χάσει
Δεν τους πιστεύεις ούτε αυτούς
Τους έχεις προσπεράσει*

*Θλίψη για σένα οι γιορτές
Βυθίζεσαι σε βάλτο
Της άπατης της μοναξιάς
Και ο θυμός μεγάλος*

*Τώρα που κέρδισες το φλουρί
Ένωσες την Χαρά σου
Κατάφερες να εκφραστείς
Γελάει και η ζεμπεκιά σου*

Επιστροφή

Όλοι μόνοι

Πουλί μονάχο στο σύρμα στο βράχο
Ισορροπεί στο ασταθές, ίσα κοιτά το ανασφαλές
Νοιάζεται για τα πουλιά
Στα σύρματα τα ηλεκτρικά
Ξέρει πως δεν το αγαπούν πια
Κανείς πια δεν το κελαηδά
Κι αυτός ο κόμπος στο λαιμό
Τραγούδι βγάζει γοερό
Το σύμπαν σου μεταποιεί
Όμορφη Αγάπη διαλαλεί
"Δύναμη μέσα μας πολύ
Αυτογνωσίας το φιλί"

Δεν είναι η πρώτη του φορά
Ένωσε πάλι μοναξιά
Στα χρόνια του τα παιδικά
Δεν είχε φύλο να πιαστεί
Βυθίστηκε μες στη σιωπή
Φύση νεκρή, χωρίς ροή
Απόγνωση σε σχέσεις π' οδηγεί
Λάθος, σωστό;
Μόνοι πολλοί...

Επιστροφή

Συνείδηση αντίληψης νοήματος

*Δεν έχω νόημα να σου δώσω
Το νόημα είναι ατομικό
Αν ποτέ μόνος σου δεν ψάξεις
Θα μείνεις ίδιος με φυτό
Συνείδηση είναι το μέσο
Το νόημα να αντιληφθείς
Χωρίς μαστίγιο ή καρότο
Μένει η συνείδηση ζωντανή
Μόνο αν την καταπιέσεις
Νευρώσεις θα 'χει η ψυχή
Κοίτα λοιπόν να την εκφράσεις
Η ύπαρξή σου να λυθεί
Και δάσκαλος μπορείς να γίνεις
Σε ποτάμι ατέλειωτο νερό σαν πιείς
Αστείρευτη ασύνορη η πηγή ζωής*

Επιστροφή

Νεύρωση

*Άσε λίγο τον άγγελο να απλώσει
Άσε λιγάκι την ψυχή να βγει να ξεμουδιάσει
Την τέχνη σου, τη γνώση σου, αν τα καταπιέζεις
Θα γίνουν τα διάολια σου, καταστροφή θα φέρεις
Τον άγγελο θέλεις να δεις σαν διάολος να υποφέρει;
Ψυχίατροι ή ιερείς φέρνουν την ευταξία; Νεύρωσης απορία!
Δεν είσαι ο υπηρέτης σου είσαι η αυταξία*

Επιστροφή

Ένωσε τα σημεία....

- Έχεις θλίψεις που φωλιάζουν, κατατρών το μέσα σου
Είναι πολύ προσωπικές, μα σημείωσε κι αυτές
  - Μέχρι εδώ που έφτασες, έμαθες πολύπλευρα
Αν λίγα εσέ σου φαίνονται...σημείωσε
Αλλά είναι του γείτονα
  - Όλα όσα διάβασες, αδύνατο να διαδόσεις
Το ρεζουμέ που σε άγγιξε, σημείωσε να δώσεις
    - Το παζλ της καρδιάς σου έχει πολλά
κομμάτια Αγάπης, κρυφά, φανερά...σημείωσε, δώσε
Όσα μπορείς, πάλι μέσα σου θα 'ναι, χωρίς να χαθείς

....Ένωσε τις τελείες και βρες ένα δώρο
Αιώνιο προνόμιο η τέχνη στον κόσμο
Χαράς και Αγάπης π'αντέχει στο χρόνο
Διόρθωσε τις σχέσεις να μην νιώθεις την κρίση
Ευχαριστώ πες στο χθες, νέα μέρα ν'ανοίξει
Βάλε τα δυνατά σου, χωρίς να θες αντάλλαγμα
Γίνε ο καλύτερος παίχτης, στο σκάκι(;) που σ'αρέσει
Κι ας σε βλέπουν οι άλλοι απλά σαν τυχερό
Σπάσε τις αλυσίδες που δένουν τον γίγαντα
Άλλοι τις έβαλαν κι ας το παίζουν θύματα
Γέλα συχνά ν'αντέχεις στον πόνο
Μάθε τα γούστα σου και κάνε αυτά μόνο
Μην κολλάς σε νούμερα, χρήματα και ηλικίες
Εξάλλου είναι μόνο δυο οι υπεραξίες
Της ζωντανίας και της νέκρας....τ'άλλα φλυαρίες

Στον κορεσμό της χαράς δεν χωράν χρήματα
Στον κορεσμό του χρήματος δεν χωράει χαρά
Πάντα κάτι θα περισσεύει...προτιμώ να περισσεύουν τα χρήματα

Επιστροφή

Είσαι λουλούδι

*Αχ! Πόσα θέλω να σας πω και από που ν' αρχίσω
Απ' τον απέραντο τον ουρανό ή τον μικρό μας ίσκιο;
Δράκος μας είναι ο θυμός, η οργή μας κάνει ράκος
Παράλογο το ερπετό που φθείρει την προβιά μας
Χαθήκανε οι δεινόσαυροι, τους νίκησαν τα λουλούδια
Μα έμειναν στο κεφάλι μας στην παρεγκεφαλίδα
Θυμώνουμε, είμαστε άπληστοι, ψυχρής ψυχής επιθέσεις
Δεν είμαστε πρωτόγονοι, έχουμε άλλες θέσεις*

*Θερμή είναι τώρα η ψυχή, στοργή και θαλπωρή μας
Τιμούμε και τις τέχνες μας, το μουσικό αυτί μας
Ρουτίνα μας το σπίτι μας, δουλειά μας ο αφέντης
Χτυπάμε κάρτα ανελλιπώς, πνίγουμε το θυμό μας
Λογομαχούμε τώρα πια με τον "πολιτισμό" μας
Λογιόμαστε θηλαστικό...λύκος το πρόβατό μας
Μα τι μας λείπει τώρα πια, του γείτονα το σπίτι;
Μαλώνει η πούλια με το φως και τον αποσπερίτη
Αγκάλιασε πλέον το ερπετό, η μεσεγκεφαλίδα*

*Δώσε το χέρι κι αν δεν μπορείς στείλε την ευωδιά σου
Τα γιασεμιά είναι το πνεύμα σου, μελίτσια στη φωλιά σου
Νέκταρ μυρίζει η σκέψη σου, στα ουράνια η μυρωδιά σου
Είσαι λουλούδι τρυφερό, στον ήλιο όταν διαβάξεις
Ωφέλιμα συγγράμματα σε τέχνη μεταλλάσεις
Τις νύχτες τα ταξινομείς, τα φωτοσυνθέτεις
Ο ύπνος σου είναι βαθύς, τρελά όνειρα δεν έχεις
Αισθάνεσαι τον κορεσμό, Χαρά με κάθε έννοια
Όταν τον έχεις απαίδευτο ο νους θέλει κουβέντα
Και σου πετά ασυνείδητα όνειρα για ν' αντέξει
Παλαβομάρα αρχέγονη, θέλει να σε ζυπνήσει
Άντε μετά να εξηγείς... κουλό ονειροκρίτη
Είναι η εξέλιξη αυτή, ο τηλεγκέφαλός μας
Η νευρομελανίνη μας που ανθίζει με το φως μας
Ήρθε ώρα να ομορφύνουμε τον "οσφρητικό εγκέφαλό μας"...*

Επιστροφή

Άνθισε και στη συμφορά

*Έβαλες έννοιες στον προκρούστη
Τις τράβηξες απ' τα μαλλιά
Τώρα τις βλέπεις και υποφέρεις
Βρες την αξία στα απλά*

*Είναι το νόημα στην καρδιά σου
Σου δείχνει τον δρόμο να πατάς
Τον λόγο για να δίνεις μάχες
Σοφία για να προχωράς*

*Οι ορίζοντες είναι απλωμένοι
Υπνώτισε όλα τα σκυλιά
Επέλεξε τις ευκαιρίες
Άνθισε και στη συμφορά*

Επιστροφή

Συνοχή

*Η Αγάπη έχει δύναμη
Με τέχνη διαφεντεύει
Συνείδηση αδύναμη
Σιγά σιγά θεριεύει
Μιλά με το ασυνείδητο
Με τα ένστικτα τ' ανθρώπου
Του σύμπαντος την συνοχή
Διαπλέκει επί τόπου
Του ατόμου οι δυνατότητες
Να σώσουνε τον τόπο
Όρεξη γίνονται ζωής
Αλλάζουνε με τρόπο*

Επιστροφή

Τέλος ατέλειωτο Αρχής

*Δες βαθιά το παρελθόν
Να δω βαθιά το μέλλον
Συνάντηση διανύσματος
Σε τώρα χωρίς τέλος*

*Οι δρόμοι μας ανάποδοι
Σε ευθεία κύκλου ζούμε
Αναίσθητη χρόνου στιγμή
Βέλη σαν συγκρουστούνε*

*Η μνήμη και η προαίσθηση
Έχουν πολλά να πούνε
Πάρε απόφαση ζωής
Δώσε μορφή στο τέλος*

Τέλος ατέλειωτο Αρχής

Επιστροφή

Χείμαρρος ενόρασης...τέχνη

*Χείμαρρος που εξορμά
Ψάχνει ν' ανατρέψει
Τα ηθικά παράλογα
Μας έχουν καταστρέψει
Του σύμπαντος την λύτρωση
Θέλει να επιβλέψει
Αγάπης δυνατότητες
Έχει καλά προβλέψει
Ενόρασης περίεργα
Χωρίς ν' ακούσει λέξη
Η τέχνη είναι δύναμη
Τα βάθη αν αντέξει*

Επιστροφή

Μοίρα - Τύχη - Πεπρωμένο

*Ό,τι η μοίρα όρισε
Μόνη το υπομένω
Κοριού πόνο δεν δέχομαι
Δικό μου πόνο αντέχω
Απελπισία δεν δέχομαι
Στην συμφορά αντέχω
Μια ευκαιρία για ζωή
Τύχη ψάχνω να βλέπω
Το πεπρωμένο είναι εκεί
Ξοπίσω του όλο τρέχω...*

Επιστροφή

Θνητού Υπόσχεση Αθάνατη

*Θέλω να σου υποσχεθώ... μα αύριο ίσως δε ζω, θα σε αδικήσω
Είμαι όμως εδώ, δεν ήπια αθανάτου νερό, μια υπόσχεση αιώνια θα
αφήσω*

*Έχω βάλει σκοπό, όσο υπάρχω και Ζω, τον άνθρωπο να υπηρετήσω
Δίνω όσο μπορώ, ντύμα δικό ή δανεικό, με την γύμνια μου να ωφελησω
Είναι δική μου η ψυχή, θα την χάσω εκεί, που το νεφέλωμά μου θα σβήσω
Έργο τελώ θεϊκό, στην ανθρωπότητα ανήκω κι εγώ... ώρα θα 'ρθει
αγγίζοντας να Ζούμε*

*ΥΓ: Μπορεί η αθανασία να μη μας ανήκει αλλά οι υποσχέσεις μας στο νου
ζουν αιώνια...αθανασία έργου όχι ματαιοδοξίας*

Επιστροφή

Καραμέλες

*Το Είναι όλο το ξήλωσα
κομμάτι στο κομμάτι
Κάθε κομμάτι Ιερό
γεμάτο με Αγάπη*

*Τύλιξα σε ρυζόχαρτο
το έβαλα στις τσέπες
Αιώνια ασυνείδητα
Αρχέτυπα σε φέτες*

*Τη μάρκα την αφάιρεσα
αγνές οι καραμέλες
Της ύπαρξης η υπόσταση
βέβηλες μπουμπουνιέρες*

Επιστροφή

Συλλογή

- Τα Αιώνια

**Σκαλίζοντας τους Αιώνες που πέρασαν...για τους Αιώνες που
θα έρθουν...**

Δίψα

*Χείλη ανοιχτά, ξεραμένα
από νοσταλγία
για το απόλυτο
της αένας απόλαυσης
νερό*

Επιστροφή

Στο φιδοτόμαρο

Αποβάλλοντας το φιδοτόμαρο

Μπαίνω στο τομάρι του...

Πονάω περισσότερο από το φίδι

Μόνο αν Αγαπάς

Αξίζει...

Επιστροφή

Μια μια οι στιγμές

*Μια μια οι στιγμές φεύγουν και χάνονται
Μια μια οι στιγμές περνούν δεν πιάνονται
Μια μια οι στιγμές, παίζουν σε σενάριο
ακραίου λαβύρινθου του νου οικοδομήματα
κύκλου μορφής, ευθείας γραμμής αλληγορήματα*

*Πρώτου παλμού στιγμή, η θάλασσα π'αγκάλιασε
πέρασε έφυγε στο σύμπαν γράφηκε
απόγονους εμάς άφησε...στα όνειρα ζει
Θα μπω κρυφά, στα αθώα σου σύννεφα
να ξεδιψάσω με γαλήνη τις ακτές*

*Θα μπω απ'τα μάτια σου, τα αγνά τα άχρονα
σε ύπνο βαθύ, χωρίς τα πάθη, χωρίς εμένα
να δω πως θα 'ναι, να δω ποιος Είσαι
χωρίς καθρέφτες, αθώες στιγμές, άγνοιας...*

*Νύχτα που μ'άλλες νύχτες μοιάζει
Κι εσύ Είσαι όλα τα άστρα μαζί
Στάλα ποταμού που δεν θα ξανά 'ρθει...*

Επιστροφή

Απ' την κλειδαρότρυπα

Απ' την κλειδαρότρυπα...

Έβλεπες τις ταμπέλες να πέφτουν

Μία μία ... όλες

Γυμνή

Μαζεύτηκε τόσο η ψυχή

Που χωρούσε σε κεφάλι βελόνας

Έτοιμη να χαθεί ολότελα

Λιποθυμούσε

Από ευγένεια, από φόβο...

~~~~~

Αλλά έλαμπε τόσο

Που σε τύφλωνε

Εκεί στα σκοτεινά που κοιτάζεις

Και άρχισε να απλώνεται

Να δίνει απερίσκεπτα

Απο Καρδιάς

Ενέργεια να σκορπάει

Ευγνώμον που επέζησε

~~~~~

Χαράς Καμπάνες ακούει

Βλέπει την Αλφαβήτα σε όλη την φύση

Κατανοεί την πολυπλοκότητα όλων

Αισθάνεται πανέμορφη

Χωρίς καθρέφτες

Θερμή

Ωσπου να εγκαταλείψει παγωμένο το σώμα

Για τον απέραντο ουρανό

Κτήμα Όλων Εκεί

Κανενός Εδώ

~~~~~

Πολύτιμα δάκρια Εκεί

Διάθλασαν την αθλιότητα κάποτε

Μιας χούφτας σκέψεων

Κάθε φορά που έσφιγγε

*Ρινίσματα ζύναν πληγές
Σ'όλο το σώμα
Κι έμειναν να δείχνουν
Ότι Υπήρξε*

~~~~~

*Αγκαλιά θαλπωρές
Για όσους κατάφεραν Εδώ
Μέσα στα σκοτάδια
Να δουν τον Ήλιο στα μάτια
Και να γίνουν Ήλιοι χωρίς να καούν
Και ενώθηκαν*

...χώρεσαν απ'την κλειδαρότρυπα

Επιστροφή

Θεσσαλονίκη

*Κυριακή πρωί, στάλες από βροχή, την ψυχή μου μουλιάζουν
Το σύμπαν φιλοσοφεί, μια παρέα σοφή, έχει βγάλει τα ράσα
Στο μικρό το καφέ, με γλυκά στο μπουφέ, μάτια που φωσφορίζουν
Είναι όλοι εκεί, ο χρόνος καθυστερεί, το χθες φαίνεται λίγο
Δίχως πως και γιατί, στις γωνιές σου γυρνώ, Θεσσαλονίκη.*

Επιστροφή

Γνώσεις, σκέψεις, πόνοι

*Δες και ήμουν μια βασίλισσα
Με δέχτηκε η Γνώση
Μου ανοίχτηκε διάπλατα
"Με τέχνη Ιδέες να δώσεις"
Μου είπε και ξανάφυγε*

*Να βρει κι άλλα βασίλεια
Κορώνα να 'χουν ηδονής
Το ανιδιοτελές το πνεύμα
Στης βούλησης την ηδονή
Να βλέπουν ένα τέλμα*

*Τους πόνους μου αυξήσανε
Οι γνώσεις με ευθύνες
Σκέψεις πολλές δημιουργικές
Να σπείρω στους κηφήνες*

*Αιτία θλίψης και χαράς
Μοναδική είναι η σκέψη
Έγκλημα που γεννήθηκα
Αύτρωση είναι το Τέρμα(;)*

*Μέχρι να έρθει ψύχραιμα
Θα ζω στο πονοσόμα*

Επιστροφή

Προνόμιο ύπαρξης...

*Τα γράμματα, οι λέξεις, οι φράσεις, οι ιδέες
Όλα τα αισθήματα που με εκφράζουν δεν τα έχω γράψει
Κρύβονται στις σελίδες που τα κρύσταλα των ματιών μου
Έχουν με αγωνία διαπεράσει και το Είναι μου
Έχουν ταραξει, με έχουν αλλάξει, με έχουν σταλάξει
Τα βιβλία που την ύπαρξή μου αγνοούν
Για πάντα θα μου μιλούν...οι νεκροί
Ενώνω το νου μου με του συγγραφέα
Υπάρχει ή όχι είναι μόνο ιδέα*

Επιστροφή

Περί ψυχής

Τα άπαντα του Αριστοτέλη μελέτησα περί ψυχής
Την Τζοκόντα του Ντα Βίντσι την θυμήθηκα ευθύς
Η ψυχή έχει καμπύλες με αναλογία φ
Έχει φλόγα, έχει αέρα, έχει νερό, κι έχει γη
Θηλυκό αιώνιο είναι με δυναμική αντρική
Τα στοιχεία όλα ενώνει μια δύναμη ελκτική
Τα κουνάει όπως θέλει κι αν τα κόψει πάλι ζει
Όπως είναι το λουλούδι και το ζουζούνι στα δυο ζει
Έτσι και η ζωή του ανθρώπου συνεχίζει την ροή
Σαν την μπάλα μες στο δύχτι, χαρά δίνει την κραυγή
Σείεται το σύμπαν όλο, κίνηση που σε κινεί
Κι αν η γη εσέ σβουρίζει, εσύ είσαι αδρανής
Βέλος έρωτα σε πιάνει κι όλο τρέχεις να χαρείς
Μια ιδέα είναι το όλον, μια γνώση που σκιρτά
Μια σκέψη, ένα σπέρτο κι ο πόραυλος κινά
Μάζεψε τ' απειροστό σου απ'τη φούστα που σκορπά
Ζήσε όλο το άπειρό σου η Ζωή ρέει απλά...

Επιστροφή

Το δικίο της Μήδειας;

Το μέλλον της το μαύρισαν καμώματα σύζυγου
Την έπνιξε η ηθική η ανήθικη των γύρω
Η αδικία την κάκιωσε της έσβησε νέα μέρα
Την ντρόπιασε την ζέχασε, να ζει σε αγάπης ζέρα
Άφησε την Αγάπη τους για πλούσια θυγατέρα
Στην κεφαλή της έμεινε εκδίκησης φοβέρα
Η σοφία της όλη, μια σιωπηλή βεγγέρα
Κάθε του φίλου συμβουλή φεύγει με τον αγέρα

~~~~~

Νύφη από σόι βασιλικό, το προσκυνούσαν όλοι
Παντρεύεται το σύζυγο, την διώχνουν κι απ' την πόλη
Με δυο παιδιά νέα αρχή και με κακό κεφάλι
Το άδικο θε να λυθεί, η προσβολή μεγάλη
Η ίδια έζησε θαρρεί σε ένα μύθο ξένο
Ξένη σε μαύρη ξενιτιά, στου έρωτα τον τόπο
Άφησε την πατρίδα της, το λάθος της το πρώτο
Μα ο σύζυγος δεν άφησε τίποτα το δικό του

~~~~~

Δεν έχουν μέλλον τα παιδιά, δεν έχουν ίσιο δρόμο
Οι δρόμοι τους μπερδεύτηκαν, λαβύρινθος με βράχια
Είναι αναίδεια τρανή να τους κοιτάς στα μάτια
Εκείνους που τους έβλαψες να δείχνεις μονοπάτια
Στον Άδη είναι καλύτερα να ζουν απ' τα παλάτια
Η ίδια με τις ενοχές(?) θα φύγει σε άλλη πόλη
Μα πριν του Ιάσονα την βολή, θα την μαυρίσει όλη

~~~~~

Τα στέμματα που τον τύφλωσαν τα έρανε δηλητήριο
Δώρο στη νύφη τα 'κανε, την πέθανε με μαρτύριο
Και τα παιδιά του τα 'στειλε στου θάνατου το δρόμο
Τον έκρινε προτιμότερο απ' το στίγμα του χρόνου

~~~~~

Τους σοφούς περσότερο χτυπήματα τους βρίσκουν...
Λιώνει στα δάκρυα η καρδιά της λύτρωσης τη μέρα...

Επιστροφή

Πορεία εμπρός

Όπως ο ήλιος βαδίζει μπρος
έτσι και η ζωή μας

~*~

Πουρνό πουρνό δυνάμωνε
για κορυφή μαζί μας
Το μεσημέρι στάθηκα
γυμνή στην αποβάθρα
Τον ήλιο είχα κάθετο
κι ένα τσουβάλι μόνο
Γεμάτο αξίες, ιδανικά
πειρά, χαρά και πόνο

~*~

Ένα ένα τα ξανάκρινα
για σύντροφους στο δρόμο
Κάποια στη θάλασσα έριξα
κάποια έχω φυλαχτό μου
Μα όλα είναι σχετικά
κάτι δώσαν καλόκακο
και όχι μονάχα πόνο

~*~

Όσα για πάντα πέταξα
πήραν και εαυτό μου
Μέχρι το βράδυ βάδισμα
έχω πολύ ακόμα
Στο σάκο οι δυνάμεις μου
για ορμή, πάθος στο χρόνο

~*~

Σίγουρα είναι λιγότερες
μα απλάνευτες εντός μου
Συνοδοί δεύτερης ζωής
Ο ήλιος κατηφορίζει

*εικόνες όμορφες κόκκινες
σε όλους να χαρίζει*

~*~

*Αν είχα δει για ψέματα
των νιάτων τις αλήθειες
Κακή ψυχρή κι ανάποδη
με αγκάθια και λεπίδες*

~*~

*Με άκαμπτους λογαριασμούς
θυμούς, οργή και φόβους
Η νύχτα θα με έβρισκε γριά
ζεκούτα και κακίστρα*

~*~

*Ήλιος νεκρός που κρύβεται
σε σύννεφα μαυροπούλια*

Επιστροφή

Χρυσή Καρδιά

*Κάπου ανάμεσα στα μάτια
Έχεις μια χρυσή Καρδιά
Την διαίσθηση κεραία
Για τα αρχέγονα μυστικά*

*Για να πιάνει όμως σήμα
Θέλει φροντίδα αρμονική*

*Θέλει να μην υποκόπτεις
Σε αισχρή ηδονή σωματική
Δύναμη είναι βαρυστική
Σε χώνει κάτω από τη γη*

*Θέλει να βαστάς την γνώση
Και να την καλλιεργείς
Σωστά να την διαμοιράζεις
Δίχως στα ουράνια να χαθείς*

*Θέλει με έρωτα να βλέπεις
Τα ανύποπτα μυστικά
Να σκαλίζεις με ενδιαφέρον
Μυστήρια είναι συμπαντικά*

*Για πιο θάνατο μιλάνε;
Αιώνια η Χρυσή Καρδιά*

*Με λόγο (φως) να επηρεάζεις
Με διαίσθηση (γη) να δημιουργείς
Με έρωτα (νερό) να βάζεις βάση
Για την αδιάκοπη ροή*

Επιστροφή

Χρησμοί αζαμάκωτοι

Θέλω πίσω τον "άνθρωπο" που κλέψατε
Θέλω πίσω τον "λόγο" που μέρεψε
Το "μηδέν άγαν", το "γνώθι σ'αυτόν"
Μια Πυθία να μιλά με τον Ήλιο, εδώ
Τις διαμάχες να λύσει με τρόπο σοφό
Γαλήνια τα ήθη, πειθαρχούν στο χρησμό
Φύσης σημάδια δείχνουν οδό
Αζαμάκωτη η γνώση του Μαντείου Δελφών

[Επιστροφή](#)

Η ουσία του Όντος

*Το σώμα είναι γέφυρα
Με περιορίζει
Με εξασφαλίζει
Να μην βραχώ
Να μην χαθώ*

*Τον δρόμο μου ορίζει
Μα εγώ πέφτω στη ροή
Αφήνομαι να πάω
Όταν κολλώ στα μπλόκια της
Παράκαμψη ζητάω*

*Δεν σταματάει να κυλά
Βρίσκει κάπου να πάει
Κι ας είναι κακοτράχαλα
Ποτέ δεν σταματάει*

*Και όταν πάλι κουραστώ
Μια γέφυρα κρατάω
Πατώ πάλι στα γήινα
Κοίτα! Πονάω αλλά γελάω...*

*Η γέφυρα κι αν χάλασε
την ανακατασκευάζω
νέα όνειρα πολύτιμα
ροής έχω για Άσσο*

[Επιστροφή](#)

Σπόρος η γνώση

*Έσπειρες γνώση
Ανάγνωσης, πείρας
Χωρίς αέρα ο σπόρος αντέχει
Χωρίς καλλιέργεια αξία δεν έχει
Όργωσε, πότισε, ασφάλεια δώσε
Ερεύνησε, ανέλυσε, στη μνήμη σώσε
Η γνώση, μάθηση να βλαστήσει
Σε λίγο ο σπόρος θα καρπίσει
Νέες ιδέες ωραίες θ' αντιληφθείς
Σπόρους γερούς νέους να μοιραστείς
Βαθιά Χαρά δημιουργίας να δεις*

Επιστροφή

Η βέρα

*Το κέντρο της βέρας
Κρύβει τον Θεό
Με τα δικά μας θέλω
Γεμίζω το κενό
Τόσο που τα όρια χαθήκαν
Με το χρυσό της βέρας
Μπερδευτήκαν
Επεκταθήκαν*

Επιστροφή

Μαρία

Μου τον εμπιστεύτηκες...

*Ζυμωμένο με λουλούδια
Ό,τι πιο αγνό είχες
Έμαθε, γνώρισε, εξελίσσετε γρήγορα
Διευρύνει το Είναι του να περιλάβει
Όσους περισσότερους θέλουν
Να λυτρωθούν, να σωθούν
Τον κρύβω στην αγκαλιά μου
Μην τον σταυρώσουν
Τον αφήνω ελεύθερο
Μην τον σταυρώσω
Του θυμίζω την ανθρωπιά του
Μου θυμίζει
Τις αθάνατα απέραντες δυνατότητες*

...Μαρία

Επιστροφή

Όλα όσα ψάχνεις

Σε κοιτώ και τρελαίνομαι
Θηλυκό για μένα που καίγεται
αγέρας που στροβιλίζεται
Ο animus σε πηγαίνει και εξαφανίζομαι

Είσαι γυναίκα δημιουργική
Σε ανθρώπους δίνεις, γεννάς τη Ζωή
Θέλεις δύναμη, δράση σοφία
Σε μαγεύει του πνεύματος η Λογική

Ψυχής αποστάγματα με ουσία
βρίσκεις νοήματα, κρυφή γοητεία
Σε μάτια που βλέπουν με αγωνία
Για μια anima που θέλει λατρεία

Σε πόσους άντρες να αφιερωθείς
την κάθε επιθυμία σου για να βρεις
Είμαι το πνεύμα που ψάχνεις το ολικό
στον ενσαρκωμένο μου εαυτό

Όλα όσα ψάχνεις έχω, κοίτα
αντέχω το πνεύμα να πνέω
όπου η καρδιά θέλει και επιθυμεί

Επιστροφή

Δυο κύκλοι αδιαίρετοι

*Σε κάθε σου απειροστό κρύβεις το άπειρό σου
Δυο κύκλοι αδιαίρετοι δείχνουν το δυισμό σου*

*Αισθάνεσαι ασυνείδητα, συνειδητά πιστεύεις
Γνωρίζοντας αντιλαμβάνεσαι, μαθαίνοντας γυρεύεις*

*Θυμώνοντας οργίζεσαι, με ειρήνη γαληνεύεις
Στα σκιερά τα βάθη σου, το φως σου αγναντεύεις*

*Δεν είναι δυο τα πρόσωπα που διχασμό σου φέρνουν
Το δυϊκό σου άπειρο δέξου στο απειροστό σου*

*Είναι όλος σου ο εαυτός, καλόκακος δικός σου
Ακέραιος ψυχισμός σου, πολύ σημαντικότερος απ' τον κοινωνικοπολιτισμό
σου*

Επιστροφή

PEACE*

*Σκάλισες, ανακάλυψες κάρβουνα και στάχτες
στο δάκρυ βουτηγμένα, προβλήματα για σένα*

*Βίωσες, αναβίωσες αισθήματα περασμένα
σαν τραγωδία με αίμα, ποτέ όμως ξεχασμένα*

*Ανέλυσες, διερεύνησες αιτίες και ευθύνες
βαριές όλες εκείνες, άδικες και δίκαιες λίγες*

*Μια στάση μόνο έκανες, βάλτωσες σε ένα βάλτο
από τα νούφαρα αν δεν πιαστείς, θα φτάσεις ως τον πάτο*

*Σκέφτηκες, κατανόησες κρατώντας πάντα ομπρέλα
λίγες σταγόνες σε έπιασαν, και άνθισε μια πέτρα*

*Τώρα λουλούδι μέσα σου, παντού σε συνοδεύει
είναι κομμάτι σου Όμορφο, ισορροπία σου φέρνει*

*Γαλήνη μόνιμη γλυκιά, ζωή μεταλλαγμένη
εφόδια οδηγός σου έδωσε, αιώνια η Χαρά μένει*

~~~~~

*PEACE=γαλήνη=διαρκή ψυχική ηρεμία

***P=Problem**(Πρόβλημα), **E=Emotion**(συναίσθημα),
A=Analysis(Ανάλυση), **C=Contemplation**(περισυλλογή),
E=Equalibrium(εξισορρόπηση)*

~~~~~

Δείτε: [Τα 5 βήματα της διαδικασίας PEACE που ξεχωρίζει την φιλοσοφική συμβουλευτική από της άλλες ψυχαναλυτικές μεθόδους.\(σελ. 23\)](#)

[Επιστροφή](#)

Παράθυρο στον καθρέφτη

*Μικρό παράθυρο άνοιξα, στον στρογγυλό καθρέφτη
Το είδωλο παρατηρώ να λάμπει από ζωντάνια
Μέσα στο παράθυρο σαν δω, νιώθω γυμνή διαφάνεια
Η θέα είναι απέραντη, σε ορίζοντα αρχίζει
Όπου τελειώνει η ζωή, του εικονικού κορμιού*

*Άνοιξε το παράθυρο την αύρα του να πνεύσεις
Αέρα να 'χει η ψυχή, έχει πολλά ν' αντέξει
Καθρέφτη με παράθυρο σε τοίχο που εξέχει
Όποιος περνάει από μπροστά τα μάτια του να βλέπει...
Τα φανερά και τα κρυφά, τα βάθη να αντέχει*

Επιστροφή

Στο σύμπαν Είμαι

*Είμαι ένας στρόβιλος
Το σώμα μου διάυλος
Ροής ενέργειας
Συνεχώς έλκει
Ετερόνυμα άτομα
Στη φλόγα μου
αλλάζουν
Υλη και Ενέργεια
Ελευθερώνονται
Νέα στον κόσμο*

*Είμαι εδώ
Χωρίς όρια
Το δάκρυ σου ρέει
Μέσα μου καίγεται
Μεταβολίζεται
Σε Αγάπη
Αλλιότικη
Στο χωροχρόνο...
Ανυπότακτη
Στροβιλιστή*

Επιστροφή

Το παλάτι του Ήλιου

*Λίθο χρυσό έχεις στην καρδιά
της λήθης σου καμάρι
σπρώξε την βάρκα μακριά
της θλίψης απομεινάρι*

*Πιάσε το χέρι μου σφιχτά
πετάμε στα ουράνια
μια χαμηλά και μια ψηλά
στου πνεύματος την ορφάνια*

*Άκου τους ήχους της σιωπής
γλυκαίνουν την καρδιά μας
παίζει το άστρο μας εκεί
του μύθου μας τα πλάνα*

*Λίθων χρυσών να χτίσουμε
στον ίσκιο του παλάτια*

[Επιστροφή](#)

Σκαπάνη

Τα τελειωμένα όνειρα
γίναν βουνό με πνίξαν
Στην κορυφή ανέβηκα
θέα θεϊκή μου δείξαν

~~~~~

Τα αμπάλαρα σε δέματα
τάξη σωστή να έχουν
Οι ελπίδες για νέα όνειρα
εφόδια να τα βλέπουν
Επάνω τους όταν πατάν
με γέλια να αντέχουν

~~~~~

Θα τα ξεθάψει κάποτε σκαπάνη αρχαιολόγου
Να δούμε τότε ποια απ'αυτά ήτανε άξια λόγου
Με λάφυρα θα προσπαθούν, να πλάσουν παραμύθια
Της αμνησίας τα γηρατειά, με εμπειρίας στολίδια

~~~~~

Θα μάθουνε πως έζησα, για τον πολιτισμό μου
Αν χόρεψα, αν γλέντησα, αν έσκαγα απ'το κακό μου
Συμπέρασμα αμφίβολο, για με άνευ σημασίας
Μια κι είμαι από καιρό νεκρή, με δάφνες μόνο ουσίας
Η φήμη μου είναι σταθερή, προνόμιο της νέκρας

Ας πιάσω ανώνυμο στυλό, σκαπάνη ανθρωπιάς και τρέλας...

Επιστροφή

Χάρτινο σκαρί...Πλέει στα όνειρα

Ένα φύλο χαρτί
πλέει με τη ροή
στων ονείρων τα πλάνα

Τσακισμένο σκαρί
διπλωμένο πανί
ασφάλεια, θαλπωρή
ο στόλος το καθυστερεί
αδρανεί στα λιμάνια

Μουσκεμένο κορμί
σε μπλόκια έχει πιαστεί
ο ήλιος του δίνει ζωή
ο αέρας το ξεκολλά
το όνειρο δεν σταματά

Φώτα γύρω πολλά
στα σκοτάδια γελά
γαληνεύει, ας πονά
σε ήρεμα πια νερά
φεγγάρια θυμάται

Καπετάνιος καλός
φουρτούνας ο δυνατός
απώλειες κι αν μετρά
τ'αστέρια ακόμα κοιτά
μύθους πλάθει χαμογελά

Δυο μάτια εδώ
βάρκα με οδηγό
διάφανο πια το χαρτί
σώμα μόνο κενό
στο άπειρο τραγουδάει

Ένα φύλο χαρτί
πλέει με τη ροή
στων ονείρων τα πλάνα

ΨΧ

*Σφίξαν τα νήματα ζωής,
μπλεχτήκαν οι πλανήτες*

*Κόμποι δύσκολοι άλτοι,
Ψυχές οι κουβαρίστρες*

*Ποίησης ρίμα γλύκανε,
χαλάρωσε η μελωδία*

*Νήματα γίναν λάστιχα,
συνέχισε η ιστορία*

Επιστροφή

Άπειρη ψυχή

Νύχτες γλιστρώ απ'τα σύννεφα
Νύχτες πετώ στ'αστέρια
Νύχτες ανοίγω την ψυχή
Ξυπνώ τα περιστέρια
Βουτιά κάνω στα βάθη της
Φωτίζω τις σκιές της

Μύρο σας ραίνω ευωδιαστό
Ρέει απ'τις πληγές της
Με αγάπη σας σταλάζουνε
Λευκά μου περιστέρια
Και αν πάλι δεν το νιώθετε
Γίνομαι πεφταστέρι

Πέφτω στο προσκεφάλι σας
Και σας φιλώ το χέρι
Ώσπου να μ'αγκαλιάσετε
Εσείς κι όχι ο άλλος
Συνειδητός σας εαυτός
Εγωιστής μεγάλος

Τούτον εσείς τον έχετε
Ψάζτε και για τον άλλο
Κρυφό σας ασυνείδητο
Με ένστικτο και αυθορμητισμό
Αισθήματα γεμάτο
Ανιμίκο αδερφικό

Όταν τον συναντήσετε
Τους κύκλους σαν ενώσετε
Στο άπειρο θα Ζείτε
Χαμόγελο να βρείτε
Φτερά του Έρωτα να δώ
Της Νίκης και της Ίρις
Νεφελοκοκκυγίτες

Στα αστέρια ξαναδείτε με
Ευθύς να αντιληφθείτε

*Δεν είναι το άλλο σας μισό
Είναι ο εαυτός σας Όλος
Είστε όντα ολόκληρα
Εντός το άλλο μισό σας*

Επιστροφή

Ελευθερία

*Καρδιά που Κραύγασε πριν μάθει να μιλάει
Εναρκτήρια σάλπιγγα για αγώνα κινάει*

*Την σπίθα καβάλησε γενιές προσπερνάει
Τα "θέλω" υπάκουσε, τα "πρέπει" χαιρετάει*

*Στα σπλάχνα της ψυχής κεραυνούς μετράει
Αγαπά ό,τι Είναι, υπάρχει κι ας πονάει*

είναι το Είναι, με γαλήνη χαμογελάει

Επιστροφή

Θυσία στο βωμό του Έρωτα

*Το 'δαν δεν αντιστάθηκε, θυσία στο βωμό
θεού Έρωτα που βασάνιζε, στη λήθη το γονιό*

*Έκπληξη τους περίμενε, δεν είδαν να πονά
το αίμα της σαν έτρεξε, λαφίνα να γεννά
απέμειναν τα ρόδα της χωρίς κανένα αγκάθι*

*Ανοίξανε οι ουρανοί, στης γνώσης της το διάβα
για όλων το κοινό καλό, να ζωντανεύει θάμα*

*Μείναν γονείς τα λάφυρα, μόνοι να τα χαϊδεύουν
μιας μάχης που την κέρδισαν;*

*Το αύριο τί θα φέρει; Σε άλλη διάσταση
να κρατούν την ζωή απ'το χέρι...*

Επιστροφή

Διώνυσος+Δήμητρα=Ελλάδα περήφανη αιώνια

Στην άκρη αφήνω το πλεκτό, μα θα το ξαναπιάσω
Γιατί είν' η ζήση μας μικρή, χαρά γιατί να χάσω;
Όποιος μεγάλα κυνηγά στα καθημερινά θα σφάλει
Αυτά τα πράττουν οι λωλοί και με κακό κεφάλι
Να ευφράνω θέλω την καρδιά μα και το νου αντάμα
Έρωτα να 'χει η ζωή τους πόθους να τους γιάνει
Γεμίζω κόκκινο κρασί, ποτήρια ως επάνω
Να αναπαυθούν οι λύπες μας, ύπνος χωρίς τα πάθια
Των πόνων μας το γιατρικό, για κάθε χάρη άξια
Κι όταν η τρέλα μου ξερνά, το μέλλον θα σας γράψω
Πλήθος αν ρέει απ'το κορμί, τον μάντη θα σας τάξω

~~~~~  
Τώρα δα ακούσατε μυστικά μεγάλα...  
Έχτισαν περήφανη αιώνια Ελλάδα  
Όπως είναι και η "Δήμητρα" Γη, θυληκιά, αντρίκια

~~~~~  
Αυτή που με γεννήματα ταγίζει τους ανθρώπους
Είναι γυναίκα γνωστικά με σώφρονες τους τρόπους
Μην φοβάσαι δεν την χαλάν, καμώματα του Βάκχου

Επιστροφή

Λήθη γονιών παιδεύει

*Μήτρα δεν θα δονηθεί, λίγη Αγάπη αν δεν δει
Μωρό δεν θα γεννηθεί, πόνος γονιό αν δεν βρει
Εχθρός γονιός δεν θα γενεί, στην λήθη του αν δεν πνιγεί*

~~~~~  
*Παιδί Αγάπη αναζητά σε φύσης πυκνό ασκέρι  
Πουλιά θα στείλει να του βρουν, άστρο λαμπρό να φέρει  
Στη σούπα να το χάσουνε, στα μάτια να το βρούνε*

~~~~~  
*Οι άνθρωποι σ' αυτή την Γη, άλλο να μην πονούνε
Μαζί του να αγκαλιαστούν, νόημα να γευτούνε...*

Επιστροφή

Το μάτι

Πρεμιέρα παράστασης δεν θα παιχτεί
Μάτι ζωντανό αν δεν την δει
Κολιέ ζωής φορώ στο λαιμό
Τις χάντρες του φυλλομετρώ
Άνθρωπος, ζώο, ψάρι, οργανικό
Ανόργανο ον ήμουν κι εγώ
Το πρώτο μάτι πριν ανοιχτεί
Το έργο ζωής δεν είχε ιδωθεί
Έντομο ξεκίνησε της γνώσης παιχνίδι;
Ας ήταν κουνούπι ή σαμιαμίδι
Η σπίθα της σκέψης στο μάτι ήρθε
Ευνούχος ο χρόνος μόλις τη βρήκε
Ο Κρόνος ευνούχισε τον πατέρα Ουρανό
Ο χρόνος ευνούχισε του ματιού το κενό
Τιτάνα άνθρωπο για να μην ματαδώ
Στης επιστήμης το θολό ουρανό...

Επιστροφή

Το μοντέλο
(άγιος Ιερώνυμος~Da Vinci)

*Χτυπώ με πέτρα την καρδιά
πέτρινη για να γίνει
Η τόση τρυφερότητα
μου 'φερε σκοτοδίνη*

~

*Δέρμα μη μείνει μαλακό
ούτε τρωτό σημείο
Η τόση μου γλυκύτητα
φέρνει χαμό και κρύο*

~

*Το λιοντάρι μέσα μου
θε να το μαρμαρώσω
Ο αγώνας για την ανθρωπιά
πόνο μου φέρνει πόσο!*

~

*Την όμορφη την μάσκα μου
θα κάνω πορσελάνη
Με πλαστικό χαμόγελο
κατάρρα δεν με πιάνει*

~

*Με τα βραχόδη όνειρα
άλλο δεν την παλεύω
Κρατήστε εσείς τα κόκαλα
να μείνω το μοντέλο*

Επιστροφή

Περσεφόνη και Δήμητρα

*Αέναος κύκλος είναι η ζωή
Η Περσεφόνη προσέχει τους σπόρους
κάτω απ' τη γη
Η Δήμητρα τους γονιμοποιεί
να δώσουν καρπούς
πάνω στη γη*

*Κι όλα πάλι απ' την αρχή
Τρεις κύκλοι πάνω, δύο κάτω*

*Πριν λήξει ο ένας
μια νέα αρχή είναι εκεί...
σε τροχιά ευθύνης...
αιώνιας ζωής*

Επιστροφή

Α ~ Τζοκόντα

*Σε έναν πίνακα έκρυψε το πνεύμα όλης της Γης
Ντα Βίντσι ο πολυμήχανος δίνει μήνυμα ζωής*

*Τέσσερα χρόνια πέρασαν, το άπειρο για να δώσει
Την Μόνα Λίζα έστησε να παριστάνει το «Α»
Αρχή είναι του αλφάβητου, νέας αρχής πορεία
Την έντυσε στα καφετιά, στου χώματος το χρώμα
Διάφανο πέπλο αντοχής, ψευδαίσθησης το θαύμα(μαja)
Μαύρη σάρπα στους ώμους, τον κίνδυνο να νιώθει
Μπούκλες μαλλιά ελικοειδή, σοφής αναλογίας (φ)
Έχει το κούτελο πλατύ να δείχνει ευφυΐα
Τα χέρια της στηρίζονται σε ένα βουνό βιβλία
Τα σταύρωσε για άμυνα, στου κόσμου την κακία
Το πρόσωπο είναι άκαμπτο, ο κόσμος θέλει μάσκα
Να κρύβει όλα τα μυστικά που φαίνονται στα μάτια
Θυμίζει αρχαία Δήμητρα, θυμίζει Παναγία
Θυμίζει Μεγάλη Μητέρα, των Ρωμαίων λατρεία
Μα έχει το χαμόγελο της Αγίας Άννας
Γέννησε και πέθανε και ζαναζει για πάντα
Δεν θα την πάρουνε ποτέ κάτω αυτά τα χρόνια
Τρόπαιο κορδέλα την φόρεσε, στριμμένη σαν το φίδι*

*Έρωσ η δύναμη ζωής, στου κόσμου το παιχνίδι
Το φόντο είναι ομόχρωμο, προέκταση του κορμιού της
Δείχνει σε σμίκρυνση, τι κρύβει η ψυχή της...
Άφησε στη λήθη της, τα βράχια τα κάστρα(στην κορφή του κεφαλιού)
Τα νέφη που της κρύβανε της γνώσης τα παλάτια(νεφελώδης ουρανός)
Μαρμάρωσε τους λέοντες, να μην την φοβερίζουν(αριστερά μαρμαρωμένο
λιοντάρι)*

*Τα χώματα τα μέρωσε, νιότη να μυρίζουν
Γεφύρωσε ορίζοντες να μην την βασανίζουν(δεξιά μικρή γέφυρα)
Πεπερασμένο κι άπειρο τα ένωσε να μοιάζουν
Όλα τα ταξιδιάρικα ποτάμια μονοπάτια
Οδήγησε λικνίζοντας στις θάλασσας τα βάθια
Νερά η γνώση έτρεξε, ορμητικά στη γή της
Σε κοιλάδα θάλασσας γαλήνια να ζαπλώσει
Ηρεμία και δύναμη ζωής, έχει πολλά να δώσει*

*Ω! Σύνεση η λατρευτή, της πείρας θυγατέρα
Σιωπή! Απέραντη συγκίνηση στο άπειρο κυλάει
Είναι οι γυναίκες όλες μαζί, που βρέθηκαν σε μία
Είναι το αιώνιο θηλυκό και σας χαμογελάει...*

Επιστροφή

Φ

Χρυσό λόγο αγόρευε του Πυθείου Αππόλων
Αλήθειες σύμπαντος έδενε με αριθμών στοιχεία
Φίλος σοφίας ήτανε μάθαινε γεωμετρία
Μας έμαθε στην ομορφιά, πως κρύβεται η αρμονία
Χρυσή τομή κατάλληλη, τέλεια αναλογία 5
Αποτελεί το μυστικό, στον ρόδων τη μαγεία
Του σύμπαντος το ζύγισμα, που δίνει ισοροπία
Του κοχυλιού τον έλικα, που στρίβει στην γωνία*
Του ωραίου δωδεκάεδρου Χρυσή ομοιομορφία
Στης μουσικής το μέτρημα, την τέλεια μελωδία 10
Στην τέχνη του Νταλί, μυστήρια ευτυχία
Στου Φειδία τα γλυπτά, φυσική λατρεία
Είναι το φ** της ομορφιάς, της ψυχικής ηρεμίας
Του Πυθαγόρα κληροδότημα, το φ απ'το Φειδία
Κάποιοι το σφετερίστικαν, το ονόμασαν και θείο 15
Είναι της φύσης μυστικό, κάθε μορφής τελεία
Την γοητεία πλανητών θα 'πλώσω στο πεντάγραμμο
Να πω σε όλους το μυστικό αυτού του κόσμου τ'άγραφου
Να ευωδιάσει με Χαρά, η μουσική που του 'γραψα
Να κελαηδούνε τα πουλιά, τραγούδι πολυσήμαντο 20
Να παίζουνε στα νούφαρα, βατράχια εμβατήριο
Όπως τα μάτια κλείνουν, στου Ήλιου το μαρτύριο
Θα κλείνετε και τα αυτιά στου ήχου το μυστήριο
Κι αν τα κατάφερες σ'αυτόν τον στίχο να φτάσεις
Μάθε πώς με κανόνα φ σαν τους Ινδούς να γράφεις 25
Με σταθερές τις συλλαβές και γράμματα όσα να 'χεις
Σε ενόχλησε; Σε πείραξε; Άλλο κακό δεν θα 'χεις...

*λογαριθμική σπείρα

**φ=1,61803...

ΥΓ: Το άπειρο φυλάκισα σε ένα κόκκο άμμου, με φράκταλ διαγράμματα
ούτε κενό δεν χάνω...

[Επιστροφή](#)

Αρχαία Κόρη Αιώνια

Δεν θα 'μαι εγώ το κούτσουρο, που την φωτιά αναμένει
Δεν προσκυνώ τους δήμιους μας, στον τύραννο δεμένη
Σκλάβο σε νυφοπάζαρο, που την Χαρά προσμένει
Αυτόματα αναφλέγομαι, καίω δήμιους και σκλάβους
Όρια νόμους δημιουργώ, του μέλλοντος ο κουρσάρος 5
Πάρτε λίγη απ'τη σπίθα μου, να δώσετε αξία
Στη ζωή μισή που βιώνετε, στου μύθου σας την τελεία
Σας έλιωσε η παρακμή, του νου την κάθε σκέψη
Κίνητρο στην αδράνεια, δεν δίνει καμιά λέξη
Αρχαία Κόρη θηλυκή, άγαλμα που μιλάει 10
Ψηλάφισε στο πρόσωπο, τον πόθο της που σκιρτάει
Θάυμασε την δύναμη, τον Ουρανό κρατάει
Ψηλάφισε το σώμα της, κίνηση που ορίζει
Του έρωτα τα μυστικά, πηγή Ζωής που Αρχίζει
Αρχίζει επανάσταση, εξέγερση μεγάλη 15
Αρχαία ημών ιδανικά, λατρεία μας μεγάλη
Φουντώστε εσείς αρσενικά, αξίζει πια να ζείτε
Για έρωτα που δεν ζήσατε, εμπρός ξεσηκωθείτε
Στις αποχρώσεις όλες του γκρι, τα θηλυκά θα βρείτε
Μόνα να χτίζουν όνειρα, εμπρός να τα γευτείτε 20
Μύθοι κρατήσαν ζωντανή, την αδρανή ουσία
Την πλάσανε στα μέτρα μας, μην πάθουμε ανία
Βάλανε τα χρώματα της Γης τα πιο ωραία
Τα όμορφα τα σώματα, άπιαστα και μοιραία
Μας δώσανε την δύναμη, στην κάθε αδυναμία 25
Υπέροχα ολοκλήρωσαν, στο κόμμα μας την τελεία
Ευχαριστούμε συγγραφείς, ευγνώμον στην φαντασία
Πνίξατε με την πένα σας παγκόσμια την ανία
Γίνε ο ίδιος συγγραφέας, δημιουργός μεγάλος
Χτίσε Ζωή αξιοπρεπή, γίνε Καρδιάς κουρσάρος 30
Ζωή για μυθιστόρημα, αγέρωχη στο Χάρο.

Επιστροφή

Προγενέστερα έργα του SearchingTheMeaningOfLife:

- the kingdom of vitality ∞ παιχνίδι στρατηγικής (πεζό)
- Ήλιοι Καθρεφτίζονται στους Αιθέρους (96σ)
- Πο(υ)λιτικός Παραμυθόκοσμος (26σ)
- Έρωτας Vs Θάνατος (68σ)
- Μοδιστρική Ψυχών(146σ)
- EchoLexi(57σ)
- Echo(11σ)

∞

Τα δώρα του SearchingTheMeaningOfLife τα βρίσκετε εδώ:

-<https://searchingthmeaningoflife.wordpress.com/>

-

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Poems&act=index&sort=date&order=desc&poet_id=60935

-<http://www.easywriter.gr/author/item/82>

-<http://www.scribd.com/Searchingthmeaningoflife>

-<https://www.facebook.com/pages/Searching-the-meaning-of-life/245438198823534>

-<https://www.smashwords.com/books/view/458133>

-<https://www.youtube.com/channel/UCMOD0Y4TCHnOuMah9MnakSA/feed>

-<http://issuu.com/searchingthmeaningoflife/docs>

∞

Θεσσαλονίκη 2015

Βιογραφικό

*Όνομα, επάγγελμα, σπουδές, έτος γέννας, πόλη καταγωγής, πόλη διαμονής,
οικογένεια και πολλά άλλα.*

Έχω αλλά δεν με κατέχουν.

*Όσο Είμαι εδώ, όσο συναντάω ωφέλιμα για τον κόσμο, τα συμπυκνώνω σε
ευανάγνωστες σύντομες στιχοδημιουργίες.*

Δημιουργικά δώρα, από Αγάπη με Αγάπη, για τον κόσμο.

Υπάρχω απλά και είναι η Χαρά μου.

Ενώστε το νου σας με του συγγραφέα, υπάρχει ή όχι είναι μόνο ιδέα...

∞